

Consultatieverslag

Het ontwerp van het wijzigingsbesluit is aangeboden voor internetconsultatie. Hieronder worden de opbrengsten van de internetconsultatie weergegeven, inclusief de reactie daarop.

Naar aanleiding van de internetconsultatie zijn 33 openbare en zes niet-openbare reacties ontvangen. De reacties zijn afkomstig van particulieren, anonieme reacties en verschillende organisaties.

De inhoud van de reacties komt overeen met de signalen die zijn opgekomen in de verkenning naar de inhoudingsregeling die het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid (SZW) in 2023 en 2024 heeft uitgevoerd. In deze verkenning is ook gesproken met een breed scala aan partijen, waaronder een groot deel van hiervoor genoemde partijen. Deze signalen zijn meegenomen in het wijzigingsbesluit.

De binnengekomen reacties zien op een verscheidenheid aan thema's die gerelateerd zijn aan het ter consultatie gebrachte wijzigingsbesluit. Veel reacties wijzen op de risico's van afschaffing van de inhoudingsmogelijkheid. Werkgeversorganisaties pleiten voor behoud of verbetering van de bestaande inhoudingsmogelijkheid. CNV respecteert het wijzigingsbesluit maar vindt dat er eerst steviger flankerend beleid gemaakt moet worden. Een aantal reacties, waaronder die van vakbond FNV en brancheorganisatie Valente, zien de inhoudingsmogelijkheid daarentegen het liefst zo snel mogelijk verdwijnen.

Hieronder wordt per thema ingegaan op de reacties in de internetconsultatie.

1. Functioneren van de huidige inhoudingsmogelijkheid

Veel reacties, waaronder die van de VNO-NCW, MKB-Nederland¹, AWWN, ABU, NBBU, LTO, NFO, Otto Work Force, Incentive Advies en CNV, wijzen erop dat de inhoudingsmogelijkheid door de in artikel 2a van het Besluit minimumloon en minimumvakantiebijslag gestelde voorwaarden goed functioneert. Zij geven aan dat de mogelijkheid om huur in te houden op het minimumloon van de werknemer ervoor zorgt dat werkgevers geen incassorisico's hebben, maar dat werkgevers ook gebonden zijn aan strikte voorwaarden. De voorwaarden zorgen ervoor dat huisvesting gecertificeerd is en er dus minimale kwaliteitseisen gelden. Ook is er een maximum aan het bedrag dat mag worden ingehouden op het minimumloon en moet de werkgever schriftelijk een volmacht geven. Daarnaast moeten de inhoudingen op de loonstrook staan, wat zorgt voor transparantie. De Arbeidsinspectie houdt daar toezicht op en legt bij misbruik een boete op. Sommige reacties bestrijden, met verschillende argumenten, het idee dat huisvesting voor werkgevers een verdienmodel zou zijn. Zo geeft Incentive Advies aan dat het aanbieden van huisvesting voor werknemers nooit kostendekkend zou zijn geweest voor werkgevers. Volgens deze reacties wordt met dit wijzigingsbesluit een goed functionerende regeling afgeschaft.

Een aantal reacties ondersteunt afschaffing van de inhoudingsmogelijkheid. FNV en Valente vinden dat afschaffing in lijn is met de aanbevelingen van het Aanjaagteam Arbeidsmigranten. Zij wijzen op de ongewenste afhankelijkheid en het verdienmodel dat door de inhoudingsmogelijkheid ontstaat. FNV waarschuwt voor het verdienmodel van de koppilverkoop: dat een arbeidsmigrant de facto enkel een baan kan krijgen als ook de huisvesting wordt afgenomen – met een de jure losstaande huurovereenkomst. FNV geeft aan dat de prijs van huisvesting niet gemaximeerd wordt door de inhoudingsmogelijkheid omdat boven het minimumloon alsnog kan worden ingehouden op het loon. Ook kunnen hoge prijzen worden gevraagd die niet in verhouding staan tot de kwaliteit en ontbreekt huurbescherming.

Werkgeversorganisaties wijzen er daarentegen op dat in de uitzendcao het prijs-kwaliteitssysteem (PKS) is ingevoerd. Hierdoor zijn de huisvestingskosten gemaximeerd (maximaal 25% van het WML) en gekoppeld aan de kwaliteit. Ook is geregeld in de uitzendcao dat als het loon van een uitzendkracht over een periode van vier weken te laag is om de huur volledig te betalen, dat de

¹ VNO-NCW en MKB-Nederland hebben dit geuit in reactie op de internetconsultatie en in het overleg met sociale partners in de Stichting van de Arbeid.

resterende huur niet betaald hoeft te worden en ook niet later verrekend mag worden met het loon. Om de huurbescherming van arbeidsmigranten te verbeteren is het Ministerie van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening (VRO) bezig met een wetsvoorstel.²

LTO en OTTO Work Force roepen in hun reactie op het voorgenomen wijzigingsbesluit te heroverwegen en met sociale partners in gesprek te gaan.

Uit de internetconsultatie en eerdere gesprekken met sociale partners is geen aanleiding gebleken om het wijzigingsbesluit te heroverwegen.

Uit de verkenning die de Minister van SZW heeft uitgevoerd, zijn misstanden gebleken rondom de inhoudingsmogelijkheid. Die misstanden vinden ook plaats op het moment dat aan de voorwaarden voldaan lijkt te zijn. Die misstanden kunnen onvoldoende binnen de bestaande voorwaarden aangepakt worden, met aangepaste voorwaarden evenmin. Het is ook zonder inhoudingsmogelijkheid voor werkgevers nog steeds mogelijk om huisvesting voor hun werknemers te regelen. Alleen zal de betaling van de huisvestingskosten niet meer via inhouding op het loon verlopen. Betaling zal via reguliere wegen verlopen waarop huur betaald wordt in Nederland. Zoals via een automatische incasso of een andere vorm van girale betaling. Daarmee wordt het huidige onderscheid in de manier waarop huur wordt betaald opgeheven. Met de Wet goed verhuurderschap (Wgv) is daarnaast al een scheiding tussen het arbeidscontract en het huurcontract verplicht.

Ook na inwerkingtreding van dit wijzigingsbesluit blijft de Minister van SZW graag in gesprek met sociale partners om de gevolgen te monitoren. De gesprekken met sociale partners zijn belangrijk om het wijzigingsbesluit in goede banen te leiden. Zo kunnen betrokken werkgevers, huisvesters en werknemers goed geïnformeerd worden over het wijzigingsbesluit.

2. Extra voorwaarden en (versterking) handhaving

Vele reacties, waaronder die van VNO-NCW, MKB-Nederland³, AWWN, ABU, NBBU, LTO, NFO en CNV, wensen dat de handhaving versterkt wordt om de geconstateerde misstanden tegen te gaan. Zij verwachten dat afschaffing van de inhoudingsmogelijkheid de misstanden niet op zal lossen. In situaties dat de inhoudingsmogelijkheid misbruikt wordt, zou volgens deze reacties handhaving moeten worden ingezet. Deze reacties moedigen versterking van de handhaving van de Arbeidsinspectie of gemeenten toe in het geval van misstanden.

Er worden voorts een aantal suggesties gedaan om de inhoudingsmogelijkheid aan te passen en extra voorwaarden te stellen. Zo stelt Incentive Advies voor om duidelijke grenzen te stellen aan de hoogte van de kosten die voor huisvesting in rekening mogen worden gebracht door een werkgever. Een anonieme reactie stelt voor om bij bepaalde sectoren waar vaker sprake is van arbeidsuitbuiting een keurmerk zoals www.fairproduce.nl in te voeren. Onder andere door de ABU en NBBU is geopperd de inhoudingen alleen toe te staan voor bepaalde sectoren, zoals in sectoren die aantoonbaar werken met gecertificeerde systemen en beschermende regelingen.

In de verkenning is geconstateerd dat de misstanden plaatsvinden buiten de bestaande voorwaarden om. Hierop kan dan ook niet gehandhaafd worden. Uiteindelijk is afgewogen en besloten geen extra voorwaarden te stellen aan de inhoudingsmogelijkheid in de WML. Omdat deze de uitvoering complexer maken en naar verwachting weinig effectief zullen zijn. Ook leidt aanpassing tot meer regeldruk voor werkgevers en huisvesters. Daarnaast worden toezicht en handhaving complexer. Inhoudingen alleen toestaan in bepaalde sectoren is overwogen. Nadelen hiervan zijn dat niet altijd helder is af te bakenen in welke sector iemand werkt. Ook is het de vraag waarom onderscheid tussen sectoren gerechtvaardigd zou zijn. Bovendien leidt dit tot een ongelijk speelveld tussen sectoren. Daarnaast is het onzeker of de alternatieve opties het gewenste effect zullen hebben. Misstanden kunnen dan namelijk nog steeds optreden door

² Zie kamerstukken nr. 29861-150.

³ VNO-NCW en MKB-Nederland hebben dit geuit in reactie op de internetconsultatie en in het overleg met sociale partners in de Stichting van de Arbeid.

toepassing van de inhoudingsmogelijkheid. Deze opties zouden vooral 'symptoombestrijding' zijn. Het is doelmatiger en het meest eenvoudig om hierop te reageren door het afschaffen van die uitzondering. Dit voorkomt effectief dat misstanden optreden door toepassing van de inhoudingsmogelijkheid. Zodat de werknemer weer beschikking krijgt over het volledige wettelijk minimumloon. Gehele afschaffing is een structurele oplossing van de problemen die bij toepassing van de inhoudingsmogelijkheid optreden. Deze reacties hebben om die reden niet geleid tot inhoudelijke aanpassing van de huidige voorwaarden van de inhoudingsregeling.

De FNV wil dat er proactief geïnspecteerd wordt om te controleren of er niet alsnog illegale inhoudingen hebben plaatsgevonden. Dit vergt volgens de FNV dat de Arbeidsinspectie expliciet de taak en middelen krijgt om hierop te handhaven. Niet alleen de gemeente zou met het toezicht belast moeten worden, iets wat bijvoorbeeld ook het Expertisecentrum Flexwonen beaamt.

Benadrukt dient hierop te worden dat de Arbeidsinspectie ook na afschaffing van de inhoudingsmogelijkheid blijft toezien op onrechtmatige inhoudingen op het minimumloon. Hierbij houdt de Arbeidsinspectie risico-gericht actief en passief toezicht op de arbeidswetten. Dit verandert niet door het voorgenomen wijzigingsbesluit.

Gemeenten moeten op basis van de Wgv handhaven op de algemene regels voor goed verhuurderschap. Per 1 januari 2025 zijn gemeenten, op basis van de Wet betaalbare huur, ook verplicht te handhaven op de huurprijs via het woningwaarderingstelsel. Op dit moment wordt er echter ook ruimschoots gebruik gemaakt van contracten waarbij huurders (vaak arbeidsmigranten) geen huurprijsbescherming hebben. Het eerdergenoemde wetsvoorstel dat het ministerie van VRO voorbereidt, regelt dat arbeidsmigranten deze wel krijgen.

3. Gevolgen voor arbeidsmigranten

Veel reacties wijzen op de gevolgen van het wijzigingsbesluit op de arbeidsmigrant. Enerzijds geeft bijvoorbeeld de FNV aan dat bij afschaffing van de inhoudingsmogelijkheid het duidelijker is – ook voor arbeidsmigranten zelf – dat inhouden op het loon niet toegestaan is. De afschaffing van de inhoudingsmogelijkheid kan volgens Valente bijdragen aan de preventieve aanpak tegen dakloosheid. Valente ziet de koppeling tussen huisvesting en werk – waar deze inhoudingsmogelijkheid aan bij zou dragen – als een belangrijke oorzaak voor dakloosheid.

Anderzijds worden risico's voor arbeidsmigranten gezien bij afschaffing. Zo wordt aangegeven dat er betalingsproblemen bij arbeidsmigranten worden verwacht omdat zij voordat zij loon hebben ontvangen al huur en een waarborgsom moeten betalen.

Reacties geven aan dat mensen beschermd moeten worden tegen het oplopen van huurachterstand en/of uithuisplaatsing. Sommige reacties, zoals de ABU en het Expertisecentrum flexwonen, geven aan dat het risico op uitbuiting zou kunnen toenemen door onduidelijkheid over kosten en termijnen. Arbeidsmigranten zullen volgens de reacties, van onder andere Expertisecentrum Flexwonen, zijn overgeleverd aan huisjesmelkers. Gelet op de huidige krapte op de woningmarkt is het lastig en duur om zelf een woning te zoeken.

Meerdere reacties verwachten minder transparantie door afschaffing van de inhoudingsmogelijkheid omdat het niet meer zichtbaar is op de loonstrook. Dat kan leiden tot informele en ondoorzichtige huurconstructies. Dat zou misbruik in de hand werken en zou de positie van de toch al kwetsbare arbeidsmigrant niet beter maken, verwacht de NBBU. NFO verwacht dat door een gebrek aan transparantie de deur wordt opengezet voor allerlei ongewenste constructies zoals contant geld pinnen, uren werken waarbij geen loon wordt ontvangen in ruil voor huisvesting et cetera.

Het kabinet merkt hierop op dat het niet zo is dat door de stapsgewijze afbouw van de inhoudingsmogelijkheid geen huisvesting meer aan arbeidsmigranten kan worden aangeboden. Enkel de betaling van de huisvestingskosten door in te houden op het loon wordt stapsgewijs afgebouwd. Werkgevers kunnen nog steeds een bemiddelende rol spelen in het aanbieden van huisvesting aan werknemers. Verhuurders zullen de huisvestingskosten op een andere manier bij werknemers (in de rol van huurders) in rekening moeten brengen. Met de inhoudingsmogelijkheid

konden de huisvestingskosten op het minimumloon worden inhouden wat een uitkomst bood voor arbeidsmigranten die bij het aangaan van de huurovereenkomst niet de financiële middelen hadden om vooraf de huur te betalen. Hierbij liepen werkgevers geen incassorisico. Door dit wijzigingsbesluit komt het incassorisico bij werkgevers en huisvesters te liggen.

Mensen moeten als vanzelfsprekend beschermd worden tegen het oplopen van huurachterstand en/of uithuisplaatsing. Dat verandert niet door de stapsgewijze afbouw van de inhoudingsmogelijkheid. In het scenario dat arbeidsmigranten hun huisvesting verliezen en dakloos raken, is het van belang dat er snel wordt opgetreden om dakloze arbeidsmigranten te helpen. Met de uitvoering van het Plan van Aanpak kwetsbare dakloze EU-burgers zet de rijksoverheid, in samenwerking met gemeenten en betrokken instanties, hierop in.

4. Gevolgen voor het aanbod en kwaliteit van woningen

Bijvoorbeeld werkgeversorganisaties AWWN en LTO geven aan het als morele plicht te zien van werkgevers om (ook als inlener) voor goede huisvesting te zorgen voor hun werknemers, zoals ook voor arbeidsmigranten. Onder andere AWWN en Expertisecentrum Flexwonen verwachten dat werkgevers door het wijzigingsbesluit terughoudend worden om huisvesting aan te bieden. Onder andere doordat de administratieve lasten voor werkgevers groter worden bij andere manieren van innen van huur en werkgevers incassorisico gaan lopen.

Meerdere reacties (AWWN, LTO, Expertisecentrum Flexwonen en CNV) geven aan dat de problemen rondom het realiseren van voldoende kwalitatieve huisvesting van arbeidsmigranten met huur(prijs)bescherming met dit wijzigingsvoorstel niet worden opgelost. Het verwachte verminderde aanbod via werkgevers zou kunnen leiden tot een toename van dure, ongeschikte of onveilige woonsituaties bij huisjesmelkers.

Werkgevers kunnen een bemiddelde rol spelen bij passende huisvesting voor arbeidsmigranten die zij in dienst hebben. Dit moet echter niet leiden tot een afhankelijkheidsrelatie waar misbruik van kan worden gemaakt. Het wijzigingsbesluit heeft tot gevolg dat werkgevers meer incassorisico zullen hebben. Het is echter niet de bedoeling het aanbod aan huisvesting voor arbeidsmigranten te laten afnemen. Naar verwachting zullen werkgevers, zolang zij werknemers uit het buitenland nodig hebben, een prikkel hebben om huisvesting aan arbeidsmigranten aan te bieden. Zoals toegelicht in de toelichting van het besluit zet het kabinet met verschillende maatregelen in op het realiseren van meer kwalitatieve huisvesting voor arbeidsmigranten en wordt gewerkt aan een wetsvoorstel om de huur(prijs)bescherming van arbeidsmigranten te verbeteren.

Om de kwaliteit van huisvesting te borgen kan een gemeente op basis van de Wet goed verhuurderschap ook een verbod invoeren op het verhuren van verblijfsruimte aan arbeidsmigranten zonder verhuurvergunning (verhuurvergunning arbeidsmigranten). Aan een verhuurvergunning voor de verhuur aan arbeidsmigranten kunnen voorwaarden worden verbonden die gaan over de wijze waarop de verhuurder aantoont hoe hij invulling geeft aan de regels van goed verhuurderschap. Zoals het maximaal aantal personen aan wie per verblijfsruimte verhuurd mag worden en de voorzieningen die aanwezig moeten zijn ten behoeve van voedsel en hygiëne. Als het een reguliere woonruimte betreft, kunnen ook het opstellen en uitvoeren van een onderhoudsplan en een maximale huurprijs en maximaal huurverhogingspercentage als aanvullende voorwaarden aan de vergunning worden verbonden.

5. Gevolgen voor keurmerken en Prijs Kwaliteitssysteem-systeem (PKS)

Een aantal reacties vraagt zich af wat het gevolg is van het afschaffen van de inhoudingsmogelijkheid voor de keurmerken voor huisvesting, omdat deze keurmerken juist zorgen voor stimulans voor werkgevers om te investeren in fatsoenlijke, gecertificeerde huisvesting. De NBBU geeft aan dat er dan geen wettelijke stok meer is om kwaliteit te garanderen. ABU ziet liever dat cao-afspraken over huisvesting actief benut worden. Ook wijzen reacties naar gevolgen voor het PKS-systeem. AWWN vinden dat het PKS wordt ondermijnd door afschaffing van de inhoudingsmogelijkheid.

In de praktijk zijn er twee gecertificeerde keurmerken voor huisvesting. Dit zijn Stichting Normering Flexwonen (SNF) en Agrarisch Keurmerk Flexwonen (AKF). Deze keurmerken zijn

private keurmerken die door cao-partijen zijn opgericht. De private keurmerken voor de huisvesting hebben een belangrijke functie als het gaat om de normen voor de kwaliteit van de woonruimte van arbeidsmigranten als ook de controle daarop en de handhaving. Werkgevers gebonden aan een cao zullen nog steeds via hun cao verplicht zijn aan de keurmerken te voldoen. Het in de uitzendcao afgesproken PKS – dat wordt gehanteerd voor verblijfsruimten – kan van kracht blijven. Voor de verhuur van woonruimten geldt dat het WWS(O) van toepassing is. Werkgevers die arbeidskrachten ter beschikking stellen zullen bovendien moeten voldoen aan de normen voor huisvesting zoals opgenomen in het normenkader van het wetsvoorstel toelating terbeschikkingstelling arbeidskrachten (Wtta).

6. Flankerend beleid

CNV benadrukt de noodzaak van een krachtig, samenhangend flankerend beleid, voordat het systeem wordt opgelost. Meerdere reacties geven aan dat de problemen rondom huisvesting van arbeidsmigranten met enkel dit voorstel niet zouden worden opgelost. AWWN vindt dat de regering een dubbele boodschap afgeeft door enerzijds de belangrijke rol van werkgevers bij het zorgen voor passende huisvesting voor arbeidsmigranten te erkennen en anderzijds de inhoudingsmogelijkheid af te schaffen. ABU is van mening dat het wijzigingsbesluit niet alleen onvoldoende bescherming biedt voor arbeidsmigranten, maar ook beleidsmatig is ingevoerd op een moment waarop de noodzakelijke randvoorwaarden niet op orde zijn. CNV beveelt aan eerst grip te krijgen op de huurprijzen, de prijs-kwaliteitverhouding te waarborgen en vooraf een toetsmoment in te bouwen. Grip op huurprijzen voorkomt dat het verdwijnen van inhoudingen leidt tot verdere prijsopdrijving. Regulering van maximale huurprijzen en transparantie over de kosten zijn essentieel. Prijs-kwaliteitverhouding moet geborgd worden door kwaliteitsstandaarden in te voeren voor huisvesting van arbeidsmigranten, vergelijkbaar met de normen voor studentenhuishousing. Tot slot moet het flankerend beleid volledig zijn uitgewerkt ingevoerd en geëvalueerd zijn vóórdat de inhoudingsmogelijkheid definitief worden afgeschaft. De FNV ondersteunt dat afschaffing van de inhoudingsmogelijkheid gepaard moet gaan met stevig flankerend beleid. Ten minste het gelijktrekken van de huurrechtelijke bescherming, op minstens hetzelfde niveau als andere inwoners in ons land, is noodzakelijk volgens de FNV.

Al ingezet beleid kan bijdragen aan het mitigeren van de effecten van de stapsgewijze afbouw en afschaffing van de inhoudingsmogelijkheid. De inzet is om te zorgen voor goede kwaliteit van de huisvesting en voor huur(prijs)bescherming. Op deze wijze wordt goede huisvesting voor kwetsbare werknemers gerealiseerd zonder onnodig een wettelijke regeling in stand te houden die afhankelijkheid tussen werknemer en werkgever in de hand werkt. Om te zorgen voor de beschikbaarheid van meer tijdelijke huisvesting, wil dit kabinet onder andere bevorderen dat medeoverheden meer ruimte laten voor huisvesting op het eigen terrein van de werkgever. De Rijksoverheid vindt het van belang dat gemeenten bij het opstellen van omgevingsplannen bekijken hoe huisvesting van arbeidsmigranten op eigen terrein mogelijk kan worden gemaakt en verkent de mogelijkheden om gemeenten hiertoe te stimuleren. Het wetsvoorstel 'Versterking regie volkshuisvesting'⁴ moet leiden tot meer grip op hoeveel, waar en voor wie wordt gebouwd. Om de huurprijsbescherming en huurbescherming van arbeidsmigranten te verbeteren komt het ministerie van VRO met een wetsvoorstel.

7. Termijn van afschaffing

Er zijn een aantal reacties die vragen waarom de afschaffing niet sneller of per direct kan. Zo betreurt FNV het besluit om de afschaffing van de inhoudingsmogelijkheid over vijf jaar uit te spreiden. Valente vindt de voorgestelde fasering in kleine stappen in meer dan vier jaar onacceptabel en onnodig lang. Omdat dit de ongewenste afhankelijkheid in stand zou houden en zou leiden tot meer dakloosheid en maatschappelijke teloorgang. De uitvoering van de stapsgewijze afbouw zal naar verwachting van AWWN onnodig complex worden.

De reden voor stapsgewijze afbouw is als volgt. Uit de verkenning blijkt dat de inhoudingsmogelijkheid in de praktijk veelvuldig gebruikt wordt. Per direct de inhoudingsmogelijkheid afschaffen, gunt gebruikers van de regeling geen tijd om zich aan te passen. Dat wordt daarom als onverstandig geacht. Werkgevers en huisvesters krijgen door

⁴ Kamerstukken nr. 36512.

stapsgewijze afbouw de tijd zich aan te passen aan de nieuwe situatie. Door dit stapsgewijs te doen kunnen betrokkenen langzaam wennen aan de nieuwe situatie. Al ingezet beleid om de huisvesting van arbeidsmigranten te verbeteren, krijgt de tijd om zich te ontwikkelen. Tussentijds kan worden bijgestuurd als dat nodig blijkt.

8. Overige aspecten

FNV stelt dat er sprake is van indirecte discriminatie op basis van nationaliteit bij de inhoudingsmogelijkheid, aangezien deze in de praktijk vrijwel uitsluitend voor arbeidsmigranten wordt gebruikt. Het kabinet stelt echter dat er geen sprake van discriminatie is. In beginsel moet elke werknemer vrij kunnen beschikken over het minimumloon. Het inhouden op het minimumloon mag alleen als de werknemer daar toestemming voor geeft via een volmacht. De inhoudingsmogelijkheid mag na deze toestemming worden toegepast op elke werknemer. Dus de inhoudingsmogelijkheid maakt geen onderscheid tussen werknemers. Het toepassen van de inhoudingsmogelijkheid brengt een werknemer op zichzelf niet in een ongunstigere positie dan een werknemer die geen gebruikmaakt van de inhoudingsmogelijkheid.

FNV roept op tot een doorlopende informatiecampagne voor arbeidsmigranten over het feit dat inhouden op het loon niet meer toegestaan is, tegelijkertijd wijzend op de mogelijkheid om lid te kunnen worden van een vakbond die voor hun belangen opkomt. Het is inderdaad van belang dat zowel arbeidsmigranten en werkgevers op de hoogte zijn van hun rechten en plichten bij het wijzigingsbesluit. Het project 'Work in NL' informeert arbeidsmigranten via verschillende kanalen. Het project communiceert over de verschillende wetswijzigingen die belangrijk zijn voor arbeidsmigranten en kan vervolgens ook ondersteuning bieden als de nieuwe wijzigingen niet goed uitgevoerd worden.